

Ավետիք Իսահակյան

Հոգնած ծովը՝ փրփուր բերնին

Հոգնած ծովը՝ փրփուր բերնին,
Ափին ընկած կրիկա,
Ժեռ ափերից մեզը մթին
Ծովի վրա կըսողա:

Վերքը սրտիս՝ անքուն – անտուն
Կյանքից հեռու եմ փախել,
Կուզեմ ապրեմ վայրի ափում՝
Ապրեմ մենակ, անընկեր:

Աստղունք մեկ – մեկ ելան բազման
Երկնի փիրուզ աթոռքում,
Աստղերի պես երգերս ելան
Հոգուս մոայլ խորքերում:

Սրտիս լարերն տրտում – տրտունջ
Թոշնած կյանքըս երգեցին.
Հովը սուրաց մունջ ու մրմունջ,
Աստղունք վրասս լուռ լացին:

1898

Օդեսա